

Книгата на Даниил – сто деветдесет и пета част

Пътят към Неделния закон: ролята на Тръмп и пророческото разгръщане в Даниил 11

Jeff Pippenger

2024-04-25

Скритата история на четиридесети стих съдържа линията на шестимата президенти от времето на края през 1989 г. до 2020 г., когато Байдън, седмият президент, открадна президентския пост. 2020 г. отбелязва началото на една скрита история — от този момент до „Александър Велики“, представляващ времето, когато седмото царство на библейското пророчество ще бъде установено при скоро идващия неделен закон. Тези десет царе незабавно се съгласяват да предадат своето седмо царство на осмото царство, което е от седемте — папската власт. Тази скрита история започва със седмия президент и завършва със седмото царство.

Когато историята установява, че между Ксеркс, който представя богатия цар, възбуждащ Гърция, и Александър Велики е имало осем персийски царе, ние установяваме, че скритата история между края на втори стих и трети стих представлява времето на изпитване на образа на звяра чрез числото осем. Образът на звяра в Съединените щати е напълно установен, когато неделният закон бъде наложен, и в този момент пристигат седмото, а след това и осмото царство. Осемте персийски царе завършват с Александър Велики, така че числото осем бележи времето на изпитване на образа на звяра, което завършва при неделния закон.

Стихове от десети до петнадесети ни уведомяват, че времето на изпитанието на образа на звяра е било третият от трите ориентира, представени чрез историята на Макавеите, и че третият ориентир е бил период от време, започващ през 161 г. пр. Хр. и завършващ през 158 г. пр. Хр. Този период следва първия ориентир от 167 г. пр. Хр., който обозначава началото на Макавейското въстание в Модеин, град, чието име означава „да протестираш“. 164 г. пр. Хр. следва този протест в Модеин и обозначава второто посвещаване на втория храм. 164 г. пр. Хр. обозначава второто встъпване в длъжност на Доналд Тръмп като осмия президент след Рейгън през 1989 г., който е от седемте. Неговото встъпване в длъжност на 20 януари 2025 г. беше представено чрез 164 г. пр. Хр. и церемонията по препосвещаването, която породила сатанинското чудо, включващо две препратки към това, че осмият е от седемте.

Следователно осемте персийски царе представляват историята на съюза на юдеите с Рим от 161 г. пр. Хр. до 158 г. пр. Хр. и, правейки това, предоставят второ свидетелство за времето на изпитанието на образа на звяра, което следва след встъпването на Тръмп в длъжност през 2025 г. Втори стих преминава към откраднатите избори през 2020 г., където приключва, докато не бъде приложено историческото свидетелство на осемте персийски царе, и те

намират своето приложение след второто встъпване на Тръмп в длъжност. След като осемте персийски царе бъдат наложени върху историята между втори и трети стих, все още остава скрит период от встъпването на Байдън в длъжност до второто встъпване на Тръмп в длъжност.

Тази скрита история е посочена в Откровение, единадесета глава, където звярът на атеизма убива двамата свидетели през 2020 година. После, след три и половина символични дни, Михаил слиза, за да възкреси двамата свидетели. Един „възкресен“ Тръмп започна третата си президентска кампания на 15 ноември 2022 година, а един възкресен „глас в пустинята“ започна да призовава сто четиридесет и четирите хиляди в края на юли 2023 година.

Стихове десети, единадесети и дванадесети от единадесета глава на Даниил посочват Украинската война, започнала през 2014 година, която ще завърши с руска победа, последвана от разпадането на сегашната руска конфедерация, както е предобразено от разпадането на Съветския съюз през 1989 година.

Стихове тринадесети до петнадесети определят три пророчески линии. Линията на изцелението на папството, която започва, когато тирската блудница излиза от укриване, е предобразена в стих четиринадесети, а нейното историческо изпълнение е 200 г. пр. Хр., когато езическият Рим навлиза в пророческата история като разбойниците на твой народ, които се възвисяват, но падат.

В тези три стиха пророческата линия на отстъпническият републиканизъм е представена чрез историята на Антиох III, който предобразява ролята на Тръмп като осмия президент, тоест един от седемте. Стиховете също така определят пророческата линия на отстъпническият протестантизъм, както е представена чрез историята на Макавеите.

Пророческата линия на истинския протестантски рог, която започва като филаделфийското движение на милеритите и завършва като филаделфийското движение на сто четиридесет и четирите хиляди, трябва също да бъде наложена върху скритата история на четиридесети стих. Седемте гръма от десета глава на Откровение са символ както на филаделфийското движение на милеритите, така и на сто четиридесет и четирите хиляди. Запечатването на пророчеството и разпечатването на пророчеството се извършват от Христос и когато Той прави това, Той изобразява Себе Си като Лъва от Юдовото племе. В десета глава ангелът, за когото сестра Уайт казва, че е „не по-малко личност от Исус Христос“, „извика със силен глас, както когато рече лъв; и когато извика, седемте гръма проговориха с гласовете си.“

Христос, като Лъва от Юдовото племе, постави седемте гръмове в пророческата история около 100-та година и незабавно ги запечата, защото „когато седемте гръма изговориха гласовете си“, Йоан „се канеше да пише; и“ той „чу глас от небето, който казваше“, „запечатай онова, което изговориха седемте гръма, и не го пиши.“

Скритата история на стих четиридесети сега бива разпечатвана от Лъва от Юдовото племе, и в тази история линията на истинския протестантски рог е представена от седемте гръмове. Когато гласът в пустинята започна да вика през юли 2023 г., Лъвът от Юдовото племе

разпечата още едно откровение за това какво представляват „Седемте гръмове“.

Седемте гръмотевици представляват историята от 18 юли 2020 г., когато движението на сто четиридесет и четирите хиляди бе убито по улиците, до скоро настъпващия неделен закон. Линията на седемте гръмотевици посочва „събития“, които настъпват в тази история. Първото разочарование е последвано от вестта на Среднощния вик, а след това — от неделния закон. Когато сестра Уайт определи седемте гръмотевици или като историята на първия и втория ангел, или като бъдещи събития, и в двете представяния тя посочи, че те представляват „събития“.

Вестта на Среднощния вик може да звучи като нещо, което не е „събитие“, но в милеристката история лагерното събрание в Ексетър от 12 до 17 август 1844 г. беше „събитие“, с няколко съпътстващи подробности, свързани с това събитие. И все пак пристигането на вестта на Среднощния вик на лагерното събрание беше също и изпълнение на притчата за десетте девици от Матей двадесет и пета глава. „Събитието“ на лагерното събрание в Ексетър беше изпълнение на седемте гръма, но притчата за десетте девици не се отнася до тези събития; тя се отнася до „опитността“ на девиците,

„Притчата за десетте девици от Матей 25 също илюстрира опитността на адвентния народ.“ Великата борба, 393.

Както седемте гръмотевици обозначават паралелната история на движението на първия и третия ангел, така и притчата за десетте девици също обозначава двете паралелни истории.

„Често ме насочват към притчата за десетте девици, пет от които бяха мъдри, а пет неразумни. Тази притча се е изпълнила и ще се изпълни до най-малката буква, защото има особено приложение за настоящото време и, подобно на вестта на третия ангел, се е изпълнила и ще продължи да бъде настояща истина до края на времето.“ Review and Herald, 19 август 1890 г.

Символът на седемте гръмотевици представлява „събитията“ на паралелните истории, а десетте девици представляват „опитността“ на мъдрите и неразумните девици в тези две паралелни истории. Милеритската опитност, до 1856 година, беше опитността на Филадельфия, а опитността на движението на сто четиридесет и четирите хиляди беше опитността на Лаодикия, до малко след юли 2023 година. И в двете истории мъдри и неразумни девици ще бъдат проявени при идването на вестта на Среднощния вик, защото тогава ще се види кои са имали елея на приготвянето.

„Състоянието на църквата, представено от неразумните девици, е описано и като лаодикийското състояние.“ Review and Herald, 19 август 1890 г.

Онези, които отказват да ядат вестта, която е в ръката на Михаил, архангела, слязъл в края на юли 2023 г., ще останат в състоянието на Лаодикия; а онези, които вземат малката книжка и я изяждат, ще преминат в състоянието на Филадельфия. Състоянието на Лаодикия представя народ, или личност, от която Христос е отвън, макар и да търси вход; а състоянието на Филадельфия е представено като съчетанието на Божественото с човешкото.

Седемте гръма определят „събитията“ от линията на истинския протестантски рог, която е поставена в скритата история на четиридесети стих, започвайки на 18 юли 2020 г. и завършвайки при неделния закон.

Притчата за десетте девици определя „опитността“ на онези, които са призвани да бъдат сред сто четиридесет и четирите хиляди през същия този период. „Събитията“, които определят историята на сто четиридесет и четирите хиляди от 18 юли 2020 г. до неделния закон, и „опитността“ на двете групи през тази история са съпроводени от определянето на делото, което е било и е възложено в тези две успоредни истории. Това дело е представено от ангелите в Откровение 14, а делото на милеритите беше представено от първия и втория ангел, а делото на сто четиридесет и четирите хиляди е представено от третия ангел.

„Имах скъпоценни възможности да придобия опитност. Имах опитност в първата, втората и третата ангелска вест. Ангелите са представени като летящи посред небето, прогласяващи на света вест на предупреждение и имащи пряко отношение към хората, живеещи в последните дни от историята на тази земя. Никой не чува гласа на тези ангели, защото те са символ, който представя Божия народ, работещ в хармония с небесната вселена. Мъже и жени, просветени от Божия Дух и осветени чрез истината, прогласяват трите вести в тяхната последователност.“ *Life Sketches*, 429.

Делото, възложено на Божия народ на последните дни на 11 септември 2001 г., в началото на времето на запечатването, отново е възложено на Божия народ на последните дни в края на времето на запечатването, когато Михаил слезе през юли 2023 г.

„Йоан видя „Друг ангел, слизащ от небето, който имаше голяма власт; и цялата земя се освети от неговата слава.“ Откровение 18:1. Това дело е гласът на Божия народ, който провъзгласява на света вест на предупреждение.“ *The 1888 Materials*, 926.

Както при „събитията“, представени от седемте гръма, и „опитността“, представена от десетте девици, делото на трите ангела представя две паралелни истории.

„Бог е дал вестите от Откровение 14 тяхното място в реда на пророчествата и тяхното дело не трябва да престава до самия край на историята на тази земя. Вестите на първия и втория ангел все още са истина за настоящото време и трябва да вървят успоредно с тази, която следва. Третият ангел прогласява своето предупреждение със силен глас. „След това — каза Йоан — видях друг ангел да слиза от небето, който имаше голяма власт, и земята се освети от неговата слава.“ В това осветяване е съчетана светлината и на трите вести.“ *The 1888 Materials*, 804.

В стихове тринадесет до петнадесет на Данииел единадесета глава е определено пророческото дело на линията на отстъпилото протестантство (Макавеите), отстъпилото републиканство (Антиох III) и тирската блудница (разбойниците от твой народ). В същата тази история пророческите линии на истинския протестантски рог на сто четиридесет и четирите хиляди определят тяхното дело, „опитност“ и „събитията“, които настъпват сред Божия народ в последните дни. Линията на истинския протестантски рог е представена като седемте гръма, което е единственото пророчество в книгата Откровение, за което е

посочено, че е запечатано. Точно преди приключването на благодатното време идва заповедта от Лъва от Юдовото племе, Този, Който запечата пророчеството за седемте гръма, да бъдат разпечатани пророчествата на тази книга.

Разпечатването на седемте гръма в края на времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, което бе предобразено чрез разпечатването на седемте гръма в началото на времето на запечатването, трябва да бъде приложено (ред след ред) към онази част от книгата на Данаил, която се отнася до последните дни, а тази част е скритата история на стих четиридесети. Когато това разпечатване бъде напълно извършено, както е представено чрез отварянето на седмия печат, Бог ще излее огъня на Своя Свети Дух върху сто четиридесет и четирите хиляди, както стори с учениците на Петдесетница. Петдесетница съответства на скоро идващия неделен закон.

„С пламенно копнежно очакване гледам към времето, когато събитията от деня на Петдесетница ще се повторят с още по-голяма сила, отколкото при онзи случай. Йоан казва: „Видях друг ангел да слиза от небето, който имаше голяма власт; и земята се освети от неговата слава.“ Тогава, както в дните на Петдесетница, хората ще чуят истината, изговорена към тях, всеки на своя собствен език.

„Бог може да вдъхне нов живот на всяка душа, която искрено желае да Му служи, и може да докосне устните с жив въглен от олтара и да ги направи красноречиви в Неговата прослава. Хиляди гласове ще бъдат изпълнени със сила да изговарят чудните истини на Божието Слово. Заекващият език ще бъде развързан, а плахият ще бъде укрепен, за да носи смело свидетелство за истината. Нека Господ помогне на Своя народ да очисти храма на душата от всяко осквернение и да поддържа такава тясна връзка с Него, че да бъде участник в късния дъжд, когато той бъде излян.“ Review and Herald, July 20, 1886.

Началото на времето на запечатването илюстрира края на времето на запечатването. В началото късният дъжд бе излян в мярка, а в края се излива без мярка. Ангелът, който слезе на 11 септември 2001 г., е същият ангел, който слезе в края на юли 2023 г. Историята на Петдесетница започна при възкресението на Христос, а завършекът на съвършеното изпълнение на Петдесетница е при възкресението на сто четиридесет и четирите хиляди.

„Действието на Христос, като духна върху Своите ученици Светия Дух и им предаде Своя мир, беше като няколко капки преди изобилния дъжд, който трябваше да бъде даден в деня на Петдесетница.“ Духът на пророчеството, том 3, 243.

Христос духна върху Своите ученици, след като бе възкресен, веднага след като се бе възнесъл при Своя Отец. Когато слезе от срещата със Своя Отец, Той се яви на учениците и духна върху тях няколко „капки“, които предшестваха „изобилните дъждове на Петдесетница“. Няколкото капки представляват началото на времето на запечатването, а изобилните дъждове представляват края. Началото на времето на запечатването се повтаря в края и както Христос духна върху Своите ученици в началото на петдесетния период, така Той духна върху Своя народ на последните дни в края на този период.

„Сухите кости трябва да бъдат обдухани от Светия Божий Дух, за да бъдат приведени в действие, като чрез възкресение от мъртвите.“ Bible Training School, December 1, 1903.

Смъртта на двамата свидетели включва факта, че онези, които прогласяваха лъжливата вест на Нешвил и 18 юли 2020 г., правеха това като лаодикийци. Възкресението на мъртвите сухи кости представлява преход от състоянието на Лаодикия, което е състояние на смърт, към състоянието на Филаделфия, което е живот. Дъхът, който произвежда възкресението и прехода, е пророческа вест.

„Каква сила трябва да имаме от Бога, за да могат ледените сърца, имащи само законническа религия, да видят по-добрите неща, предвидени за тях — Христос и Неговата правда! Нужно беше животворно послание, за да даде живот на сухите кости.“ Manuscript Releases, том 12, 205.

Периодът между Христовото възкресение беше разделен на два периода, първият от които беше четиридесет дни, след което Той се възнесе, последван от десет дни преди Петдесетница. Числото четиридесет е символ на пустинята, както и три и половина дни или хиляда двеста и шестдесет години или дни.

Когато Михаил слезе през юли 2023 г., трите дни и половина на смърт по улиците приключиха, тъй като Христос започна делото по съчетаването на Своята Божественост с човечеството сред сто четиридесет и четирите хиляди. Това дело беше представено от десетте дни преди Петдесетница, когато грехът бе отстранен и единството между братята бе установено. Десет представлява процес на изпитване, и този процес на изпитване завърши при Петдесетница, която представлява неделния закон.

В същата тази история в четиридесетия стих, където осем персийски царе и историята на съюза между юдеите и Рим представят процеса на изпитване на образа на звяра, процесът на изпитване на девиците е илюстриран в десетте дни, водещи до Петдесетница. Отстъпническите рога на протестантизма и републиканизма се съединяват в тази история, за да образуват образа на звяра, докато истинският протестантски рог съединява тяхната човечност с Божествеността на Христос, като по този начин образува образа на Христос в процес, който разделя две класи поклонници.

Историческите събития, представени като седем гръмотевици, са разпечатани в историята, представена в стихове тринадесети до петнадесети от Даниил единадесета глава, и заедно те са съгласувани със скритата история на стих четиридесети, която завършва с скоро идващия неделен закон, когато благодатното време за пазителите на съботата приключва.

„Отново, тези притчи учат, че след съда не следва никакво време на изпитание. Когато делото на евангелието бъде завършено, незабавно следва отделянето между добрите и злите, и участва на всяка от двете групи е завинаги определена.“ Притчи Христови, 123.

Отделянето на мъдрите и неразумните, на лаодикийците и филаделфийците, или на житото и плевелите, се извършва от ангелите.

„Нека и плевелите, и житото растат заедно до жетвата. Тогава ангелите извършват делото на отделянето.“ Избрани вести, книга 2, с. 69.

Вестта, която бива разпечатана непосредствено преди приключването на благодатното време, определя делото на Божия народ, представен чрез ангелите. Вестта, съдържаща се в тези статии, сега се публикува по цялата планета на повече от шестдесет езика (говори). Това сега се извършва непосредствено преди приключването на благодатното време и е дело на Божия народ в последните дни да представи тази вест. Вестта посочва събитията, представени като седем гръма, а делото по разбирането и представянето на вестта поражда опитността на мъдрите девиси.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„В нощните видения пред мен премина една твърде внушителна сцена. Видях огромно огнено кълбо да пада сред няколко прекрасни имения и да причинява тяхното мигновено разрушение. Чух някого да казва: „Знаехме, че Божиите съдби щяха да дойдат върху земята, но не знаехме, че ще дойдат толкова скоро.“ Други, с гласове, изпълнени с мъка, казваха: „Вие знаехте! Защо тогава не ни казахте? Ние не знаехме.“ От всички страни чувах да се изричат подобни думи на укор.“

„В голяма скръб се събудих. Отново заспах и ми се стори, че съм сред голямо събрание. Един властен мъж говореше на събраните, пред които беше разстлана карта на света. Той каза, че картата изобразява Божието лозе, което трябва да бъде обработвано. Когато небесна светлина озареше някого, той трябваше да отразява тази светлина към другите. Светлини трябваше да бъдат запалвани на много места, и от тези светлини трябваше да бъдат запалвани още други светлини.“

Думите бяха повторени: „Вие сте солта на земята; но ако солта обезсолее, с какво ще се осоли? Тя вече не струва за нищо, освен да бъде изхвърлена вън и тъпкана от човеците. Вие сте светлината на света. Град, поставен на хълм, не може да се укрие. Нито запалват светило и го слагат под шиник, а на светилник; и то свети на всички, които са в къщата. Така нека свети вашата светлина пред човеците, за да виждат добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата.“ Матей 5:13–16.

„Видях струи светлина, излъчващи се от градове и села, и от високите места и ниските места на земята. Божието слово бе послушано и като резултат за Него имаше възпоменания във всеки град и село. Неговата истина бе провъзгласена по целия свят.

„Тогава тази карта бе премахната и на нейно място бе поставена друга. На нея светлина сияеше само от няколко места. Останалата част от света беше в тъмнина, с едва проблясваща светлина тук-там. Нашият Наставник каза: „Тази тъмнина е резултат от това, че хората следват свой собствен път. Те са таили наследствени и придобити склонности към злото. Направили са разпитването, придирянето и обвиняването главното занимание на своя живот. Сърцата им не са прави пред Бога. Скрили са светлината си под шиник.““

„Ако всеки Христов воин беше изпълнил своя дълг, ако всеки страж по стените на Сион беше дал на тръбата ясен звук, светът можеше още досега да е чул предупредителната вест. Но делото изостава с години. Докато човеците са спали, Сатана ни е изпреварил.“
Свидетелства, том 9, 28, 29.